

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **žalobcu: P., s.r.o.**, so sídlom R. X, B., IČO: X., zastúpený *JUDr. D. R.*, advokátom, so sídlom K. X., B., proti **žalovanému: Úrad na ochranu osobných údajov SR, Odborárske námestie 3, Bratislava**, zastúpeného *JUDr. M. H.*, advokátkou, so sídlom B. X., P.O.BOX X., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 04017/2008Up-P904/08-1 zo dňa 3. septembra 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S 207/2008-137, zo dňa 1. marca 2011, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 207/2008-151 zo dňa 4. júla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 207/2008-137 zo dňa 1. marca 2011 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 207/2008-151 zo dňa 4. júla 2011 v napadnutej časti týkajúcej sa veci samej **p o t v r d z u j e .**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 207/2008-137 zo dňa 1. marca 2011 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu

v Bratislave č. k. 3S 207/2008-151 zo dňa 4. júla 2011 v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania **z m e ň u j e** tak, že súd žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3S 207/2008-137 zo dňa 1. marca 2011 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 04017/2008Up-P904/08-1 zo dňa 3. septembra 2008, ktorým žalovaný právoplatne žalobcovi uložil povinnosť ako prevádzkovateľovi do 10 dní od právoplatnosti opatrenia zabezpečiť, aby jeho sprostredkovateľ – R., a.s., O. X., B., konajúc tým na základe zmluvy medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom vypracované podľa § 5 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 428/2002 Z. z.“), dodržiaval podmienky, ktoré mu žalobca ako prevádzkovateľ určil v písomnej mandátnej zmluve. Krajský súd súčasne zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 515,34 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z obsahu administratívneho spisu mal preukázané, že Úrad na ochranu osobných údajov SR začal dňa 27.2.2008 podľa § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 428/2002 Z. z. prešetrovať podnet právnickej osoby týkajúcej sa podozrenia z porušovania povinností, resp. podmienok určených týmto zákonom pri spracúvaní osobných údajov prevádzkovateľom P., s.r.o, so sídlom P. X., B., IČO: X. - žalobcu. Žalovaný po vyhodnotení podkladov doručených prvostupňovému správneému orgánu právnickou osobou, ktorá oznámenie podala a po doplnení predmetného podania dotknutou osobou, vydal dňa 28.4.2008 poverenie na výkon kontroly žalobcu. Prvostupňový správny orgán žalobcovi oznámil začatie kontroly a následne mu doručil protokol o výsledkoch tejto kontroly. Na základe vykonanej kontroly žalovaný vydal opatrenie č. 02894/2008Ui-P904/08-10 zo dňa 27.6.2008, v ktorom uložil žalobcovi dôsledne dodržiavať povinnosti vyplývajúce z ust. § 6 ods. 1 písm. e/ a i/ zákona č. 428/2002 Z. z.

Podľa tohto opatrenia žalobca, resp. jeho sprostredkovateľ R., mali upozornenia o vymáhaní pohľadávok dotknutým osobám zasielať v uzatvorených poštových zásielkach. Voči tomuto rozhodnutiu podal námietky žalobca, o ktorých rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 04017/2008Up-P904/08-1 zo dňa 3.9.2008 tak, že zamietol námietky a uložené opatrenie zo dňa 27.6.2008 potvrdil. Námietky žalobcu smerovali proti bodu 3: „v lehote do 10 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto opatrenia v súlade s ustanovením § 6 odsek 4 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení zákona č. 90/2005 Z. z. zabezpečiť, aby spracovateľ teda sprostredkovateľ R., a.s., so sídlom O. X., B. pri spracúvaní osobných údajov dôsledne dodržiaval povinnosti vyplývajúce mu najmä z ustanovenia § 6 odsek 1 písmeno e/ a i/ zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení zákona č. 90/2005 Z. z. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že použitie formy otvorenej zásielky na doručenie výzvy na zaplatenie dlžnej sumy má za následok porušenie ust. § 6 ods. 1 písm. e/ zák. č. 428/2002 Z. z. v časti „zabezpečiť, aby sa osobné údaje spracúvali a využívali výlučne spôsobom, ktorý zodpovedá účelu, na ktorý boli zhromaždené“. Identifikačné údaje osoby spolu s označením dotknutej osoby ako dlžníka je nevyhnutné považovať za osobné údaje podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. Umožnenie prístupu k uvedeným osobným údajom týkajúcim sa ekonomickej identity osobám, ktoré nie sú v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 428/2002 Z. z. považované za osoby oprávnené, nemožno považovať za využívanie výlučne spôsobom, ktorý zodpovedá účelu, na ktorý boli zhromaždené.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného posudzoval v intenciách ustanovení § 3, § 4 ods. 4, 5, § 6 ods. 1 písm. c/, f/, g/, h/, e/ a i/, a § 15 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z.

Krajský súd zistil, že sprostredkovateľ R. pre žalobcu vykonával na základe uzavretej mandátnej zmluvy činnosti smerujúce k mimosúdnemu vymoženiu pohľadávok a ich príslušenstva žalobcu ako aj ďalšie s tým spojené úkony tak, že sprostredkovateľ R. doručoval výzvy na zaplatenie dlžnej sumy pre klientov žalobcu formou otvorenej zásielky; žalobca bol poskytovateľom úveru pre jednotlivých občanov ako jeho klientov.

Poukázal na to, že vo všeobecných podmienkach poskytovania úveru v čl. 14 je uvedené, „Podľa zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov dlžník súhlasí s tým, aby veriteľ spracovával všetky informácie vrátane osobných údajov, ktoré mu poskytla dotknutá osoba – dlžník, alebo ktoré sú prístupné z verejných zdrojov, vo svojom informačnom systéme, prípadne v informačnom systéme tretích osôb; dotknutá osoba – dlžník súhlasí s tým, aby prevádzkovateľ – veriteľ uskutočňoval prenos informácií, osobných údajov

alebo informačných systémov do iných krajín; dotknutá osoba – dlžník súhlasí s tým, aby osoba, ktorej prevádzkovateľ – veriteľ poskytol informácie alebo osobné údaje týkajúce sa dotknutej osoby dlžníka spracúvala tieto informácie a osobné údaje vo vlastnom informačnom systéme; dlžník súhlasí so zverejnených svojich osobných údajov v periodickej a neperiodickej tlači alebo inou verejnou formou v prípade neplnenia jeho povinností vyplývajúcich z tejto zmluvy; dlžník súhlasí s tým, aby veriteľ poskytol informácie súvisiace s touto zmluvou manželovi/manželke a ostatným osobám žijúcim s nim v spoločnej domácnosti na ich písomnú žiadosť.“

Krajský súd konštatoval, že sprostredkovateľ R. bol odosielateľom zásielok a jeho povinnosťou bolo voliť vhodný obal a uzáver zásielky, čo mu vyplývalo z ust. čl. 11 ods. 3 Poštových podmienok k poštovým službám vydaných podľa zákona č. 507/2001 Z. z., v zmysle ktorých odosielateľ zásielok má si vybrať obal, uzáveru a vnútorné balenie zásielok primerané obsahu zásielok a táto voľba primeranosti obalu a uzáveru zásielky je vecou odosielateľa.

Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, keď v žalobe poukazoval na zásielky SIPO, obsahujúce osobné údaje o ekonomickej identite dotknutej osoby. Uviedol, že platobný doklad SIPO je poukazom poštového platobného styku podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 507/2001 Z. z. na účel mesačného inkasovania pravidelne sa opakujúcich platieb obyvateľstva pre zmluvných partnerov Slovenskej pošty, s poukazom na to, že zásielky, ktoré zasiela sprostredkovateľ R. sú používané na iný účel a to ako upomienka, v ktorej sa presne uvádza: meno, priezvisko, adresa bydliska spolu s charakteristikou, že fyzická osoba je dlžník a nezaplatila dlžnú čiastku, odhaľuje ekonomickú identitu fyzickej osoby tretej osobe a to v rozpore s § 6 ods. 1, písm. e/ ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z., to znamená, že povinnosťou sprostredkovateľa R. je chrániť osobné údaje pred náhodnou stratou, zmenou, nedovoleným prístupom a sprístupnením, ako aj pred akýmikoľvek neprístupnými formami spracúvania, pričom forma zásielky, ktorú zvolil sprostredkovateľ však nespĺňa tento charakter a tým dochádza k porušeniu práv dotknutých osôb na ochranu ich súkromia a zároveň k porušeniu čl. 19 Ústavy, čl. 10 Listiny základných ľudských práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ďalej krajský súd konštatoval, že žalobca zasielaním výziev formou otvorenej listovej zásielky obsahujúcich údaje o výške dlhu dotknutej osoby, o úročení dlhu, ako aj vetu „v prípade splatenia do celej dlžnej sumy budeme rešpektovať právo na Vaše súkromie“, koná v rozpore s povinnosťami, ktoré sú mu uložené v § 6 ods. 1 písm. e/ a i/ zákona č. 428/2002 Z. z., s poukazom na to, že tým, že sa zásielka doručuje dotknutej osobe formou

otvorenej listovej zásielky, môže dôjsť k sprístupňovaniu osobných údajov inej osobe, čo vyplýva z formy a spôsobu doručovania tejto výzvy a môže taktiež dôjsť k sprístupňovaniu osobných údajov dlžníka o jeho ekonomickej identite, napr. susedovi, domovému dôverníkovi, podnájomníkovi a pod., čím dochádza k priamemu narušeniu i súkromia a základných ľudských práv a slobôd dotknutej osoby.

Súčasne krajský súd poukázal na to, že možnosť sprístupnenia osobných údajov o ekonomickej identite dotknutej osoby tretím osobám bez právneho podkladu vyplýva aj z ďalších ustanovení Poštových podmienok, podľa ktorých pri doručovaní obyčajnej listovej zásielky, ktorá je navyše otvorená, pošta negarantuje doručenie zásielky priamo do rúk adresáta (čl. 40 ods. 8 a 9 poštových podmienok).

Z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku krajský súd dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal trovy konania vyčíslené podľa § 11 ods. 2 a § 12 ods. 3 a § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Krajský súd opravným uznesením č. k. 3S 207/2008-151 zo dňa 4.7.2011 opravil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 207/2008-137 zo dňa 1.3.2011, v časti rozsudku týkajúcej sa trov konania tak, že tento rozsudok správne znie: „Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalovaného trovy konania vo výške 515,34 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že dodatočne bolo zistené, že pri písaní rozsudku došlo k zrejmej chybe pri uvedení komu je treba zaplatiť trovy konania – v rozsudku bolo uvedené „na účet právneho zástupcu žalobcu“, z ktorých dôvodov s poukazom na ust. § 164 O.s.p. opravil chybu v časti trov konania, tak ako uviedol vo výroku opravného uznesenia s tým, že v ostatnom zostáva rozsudok bezo zmeny.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania v sume 779,33 €.

V dôvodoch odvolania žalobca vytýkal krajskému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súčasne namietal, že rozhodnutie súdu prvého

stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, s poukazom na § 205 ods. 2, písm. b/, d/, f/ O.s.p.

Uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že spoločnosť R., a. s. na základe uzavretej Mandátnej zmluvy ako sprostredkovateľ (mandatár) vykonávala pre žalobcu ako prevádzkovateľa (mandanta) činnosti smerujúce k mimosúdному vymoženiu pohľadávok a ich príslušenstva žalobcu ako aj ďalšie s tým spojené úkony. Ďalej tvrdil, že dlžník podpisom Zmluvy o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, súhlasil s tým, aby veriteľ – žalobca spracovával všetky informácie vrátane osobných údajov, ktoré mu poskytla dotknutá osoba – dlžník, alebo ktoré sú prístupné z verejných zdrojov, vo svojom informačnom systéme, prípadne v informačných systémoch tretích osôb s tým, že dlžník zároveň dal podpisom Zmluvy o úvere *expressis verbis* výslovný súhlas na to, aby mu žalobca zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy (Všeobecné podmienky poskytnutia úveru – bod 21).

Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že žalobca zasielaním výziev formou otvorenej listovej zásielky obsahujúcej údaje o výške dlhu dotknutej osoby, o určení dlhu, konal v rozpore s povinnosťami, ktoré sú mu uložené v § 6 ods. 1, písm. e) a i) zákona č. 428/2002 Z. z., citujúc uvedené ustanovenie zákona a súčasne s poukazom na čl. I. bod 1 písm. a/ Dodatku č. 2 k Mandátnej zmluve uzavretej dňa 1.8.2003 zo dňa 10.4.2006.

Považoval za nesporné, že zasielaním otvorených listových zásielok dlžníkom, žalobca naplňoval účel mandátnej zmluvy, a to vymáhanie pohľadávok mandanta, ktoré sú po lehote splatností. Vyslovil názor, že tvrdenie prvostupňového súdu, že spôsob, akým žalobca zasielal upovedomenia dlžníkom nebol zodpovedajúci účelu, na ktorý boli zhromaždené, je výlučne tendenčným, nie je dôvodné a najmä nanajvýš nepodložené skutkovým základom.

Zdôraznil, že forma otvorenej listovej zásielky, prostredníctvom ktorej žalobca zasielal dlžníkom upomienky je v súlade so zákonom č. 507/2001 Z. z. o poštových službách bežným typom listovej zásielky, ktorá sa každodenne využíva pri realizácii poštových služieb (napr. okrem opakovane spomínaných poštových peňažných poukážok SIPO, sú to aj korešpondenčné lístky, ktoré sa každodenne používajú a pod.) a preto žalobcom používaná forma otvorenej listovej zásielky nie je ničím neštandardná, s poukazom na čl. 22 ods. 1, 2, čl. 35 ods. 1 a čl. 12 a § 8 zákona o poštových službách.

Ďalej zdôraznil, že v zmysle ust. § 8 ods. 1 zákona o poštových službách predmetom poštového tajomstva je aj obsah korešpondencie, teda poštové tajomstvo a každý, kto príde

s predmetom poštového tajomstva do styku, je povinný zachovávať o ňom mlčanlivosť a zabrániť, aby sa s ním oboznámila tretia osoba. Zamestnanci poštového podniku sú povinní zachovávať mlčanlivosť o informáciách a údajoch, na ktoré sa vzťahuje ochrana osobných údajov, a znemožniť iným osobám, aby sa dozvedeli takéto informácie a údaje. Okrem iného je poštový podnik ďalej povinný dodávať poštové zásielky s odbornou starostlivosťou a v lehote zodpovedajúcej druhu poštovej zásielky a spôsobu jej dodávania podľa poštových podmienok a chrániť poštové zásielky pred stratou, odcudzením a poškodením, dôvodiac, že z uvedených skutočností ako aj citovaných zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že s obsahom výzvy sa tretia osoba nemá ako oboznámiť, s poukazom na to, že zákon o poštových službách predstavuje všeobecne záväzný právny predpis, ktorý je výsledkom normotvornej činnosti subjektov tvorby práva a na rozdiel od zákona o poštových službách Poštové podmienky vydané Slovenskou poštou sú predpisom nižšej právnej sily, a preto nie je prípustné, aby Poštové podmienky boli v rozpore so zákonom o poštových službách.

Poukázal na skutočnosť, že súčasne s týmto konaním je na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S 47/2009 vedené konanie v právnej veci žalobcu R., a.s. proti žalovanému Úrad na ochranu osobných údajov SR o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 02339/2009Up-P866/08-4 zo dňa 30.1.2009, v ktorom konaní žalobca – spoločnosť R., a.s. sa domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia Úradu na ochranu osobných údajov SR, ktorým bola R., a.s. uložená pokuta za to, že porušil povinnosť spracúvať osobné údaje dotknutých osôb len v rozsahu a za podmienok dojednaných s prevádzkovateľom v písomnej zmluve, tvrdiac, že uvedené konanie je založené na podobnom, ale nie rovnakom skutkovom základe ako konanie v predmetnej veci.

S poukazom na tvrdenie krajského súdu v odôvodnení rozsudku, že sprostredkovateľ R., a.s. pre žalobcu vykonáva na základe uzavretej mandátnej zmluvy činnosti smerujúce k vymoženiu pohľadávok, vyslovil názor, že súd si zamieňa subjekty R., a.s. a P., s.r.o., keď konštatuje porušenie povinností zo strany spoločnosti R., a.s.

Ďalej poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že podľa názoru konajúceho súdu predovšetkým sprostredkovateľ R., a.s., ktorý mimosúdnou cestou vymáhal pre žalobcu pohľadávky spolu s príslušenstvom, porušil ustanovenia zákona o ochrane osobných údajov. Tvrdil, že žalobca neporušil žiadne ustanovenie zákona o ochrane osobných údajov a zároveň si splnil všetky povinnosti, ktoré mu zákon ako prevádzkovateľovi ukladal, považujúc napadnutý rozsudok krajského súdu za zmätočný a zjavne nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť.

Súčasne nesúhlasil s rozhodnutím krajského súdu o náhrade trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p., vyslovil názor, že súd mal na rozhodnutie o trovách konania aplikovať druhú vetu ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. a žalovanému nepriznať náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Uviedol, že v prípade žalovaného ide o správny orgán, ktorý je personálne aj finančne vybavený zo štátneho rozpočtu na svoje zastupovanie v súdnom konaní, z ktorého dôvodu nie je možné spravodlivo požadovať od žalobcu, aby hradil náklady vzniknuté tým, že správny orgán udelil plnú moc na zastupovanie advokátovi, s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03 z 9. septembra 2004, podľa ktorého všeobecný súd neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak navrhovateľovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažuje za účelne vynaložené. V nadväznosti na citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky považoval za jednoznačné, že od žalobcu nemožno spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté žalovanému tým, že orgán verejnej správy udelil plnú moc advokátovi, keďže obhajovať na súde nimi vydané rozhodnutia predstavuje samozrejmu súčasť povinností vyplývajúcich z bežnej správnej agendy, ku ktorej je orgán personálne aj finančne zo štátneho rozpočtu vybavený.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, v spojení s opravným uznesením ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci samej nie je dôvodné, avšak odvolanie žalobcu treba považovať za dôvodné v tej časti, ktorou napáda rozsudok krajského súdu, ktorou súd prvého stupňa rozhodoval o náhrade trov konania.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a súčasne jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný námietky žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - opatrenie, ktorým prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená povinnosť zabezpečiť dôsledne dodržiavanie povinností vyplývajúcich z ust. § 6 ods. 1 písm. e/ a i/ zákona č. 428/2002 Z. z., keď podľa tohto rozhodnutia - opatrenia žalobca, resp. jeho sprostredkovateľ R., mali upozornenia o vymáhaní pohľadávok dotknutým osobám zasielať v uzatvorených poštových zásielkach, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 04017/2008Up-P904/08-1 zo dňa 3. septembra 2008, ktorým žalovaný právoplatne rozhodol o uložení povinnosti žalobcovi ako prevádzkovateľovi do 10 dní od právoplatnosti opatrenia zabezpečiť, aby jeho sprostredkovateľ – R., a.s., O. X., B., pri spracúvaní osobných údajov dôsledne dodržiaval povinnosti vyplývajúce mu najmä z ust. § 6 ods. 1, písm. e/ a i/ zákona č. 428/2002 Z. z.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa v podstate odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia alebo dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (zákon č. 428/2002 Z. z.), osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Podľa § 6 ods. 1, písm. e/, i/, ods. 4 zákona č. 428/2002 Z. z. prevádzkovateľ je povinný získať osobné údaje na rozdielne účely osobitne a zabezpečiť, aby sa

osobné údaje spracúvali a využívali výlučne spôsobom, ktorý zodpovedá účelu, na ktorý boli zhromaždené; je neprípustné združovať osobné údaje, ktoré boli získané na rozdielne účely, spracúvať osobné údaje v súlade s dobrými mravmi a konať spôsobom, ktorý neodporuje tomuto zákonu ani iným všeobecne záväzným právnym predpisom a ani ich neobchádza; súhlas dotknutej osoby si nesmie prevádzkovateľ vynucovať a ani podmieňovať hrozbou odmietnutia zmluvného vzťahu, služby, tovaru alebo povinnosti ustanovenej prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi zákonom.

Prevádzkovateľ, ktorý poveril spracúvaním osobných údajov sprostredkovateľa, je povinný zabezpečiť, aby sprostredkovateľ dodržiaval povinnosti ustanovené v odseku 1 písm. c) až i) a odseku 3.

Účelom zákona o ochrane osobných údajov je jednak zabezpečiť právo každého na ochranu pred neoprávneným zásahom do svojho súkromia a taktiež uviesť práva a povinnosti vymedzené týmto zákonom do súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EC z 24. októbra 1995 o ochrane jednotlivcov pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (ďalej len ako „smernica 95/46/EC“). Zákon o ochrane osobných údajov je svojou podstatou implementáciou smernice 95/46/EC do právneho poriadku Slovenskej republiky s tým, že vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie sa dodržiavania jej ustanovení môže domáhať každý, kto tvrdí, že nesúladným spracovaním osobných údajov bola jeho garantovaná ochrana porušená.

Odvolačný súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v predmetnej veci náležite postupoval v zmysle citovaných právnych noriem v intenciách s účelom zákona o ochrane osobných údajov, vo veci si zadovážil dostatok relevantných dôkazov pre vydanie rozhodnutia, náležite zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného je možné považovať za zákonné, a preto súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Odvolačný súd, skúmajúc oprávnenosť uloženia povinnosti žalobcovi ako prevádzkovateľovi do 10 dní od právoplatnosti opatrenia zabezpečiť, aby jeho sprostredkovateľ – R., a.s., O. X., B., konajúc tým na základe zmluvy medzi prevádzkovateľom a sprostredkovateľom vypracované podľa § 5 ods. 1 zákona č. 428/2002 Z. z., dodržiaval podmienky, ktoré mu žalobca ako prevádzkovateľ určil v písomnej mandátnej zmluve, posúdil obsah a formu upomienok zasielaných dlžníkom

vo forme otvorenej listovej zásielky s obsahom mandátnej zmluvy v znení jej dodatkov a predovšetkým s obsahom písomného poverenia a dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade sprostredkovateľ porušil povinnosti ustanovené mu v § 5 ods. 2 zákona o ochrane osobných údajov. Na základe uvedeného skutkového zistenia vyplýva dôvodnosť opatrenia, ktorým žalobcovi ako prevádzkovateľovi, keď spracúvaním osobných údajov poveril sprostredkovateľa podľa § 6 ods. 4 zákona č. 428/2002 Z. z., bola uložená povinnosť zabezpečiť, aby sprostredkovateľ dodržiaval povinnosti ustanovené v § 6 odseku 1 písm. c) až i) uvedeného zákona.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci zo skutkových okolností zistených vykonanou kontrolou prvostupňovým správny orgánom vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že sprostredkovateľ žalobcu – R., a.s. upomienky na zaplatenie dlžnej sumy zasielal dlžníkom prevádzkovateľa – žalobcu, formou otvorenej listovej zásielky, pričom táto obsahovala výšku pohľadávky, vzťahujúcu sa ku konkrétnej dotknutej osobe, teda obsahovala zákonom chránený osobný údaj o ekonomickej identite dlžníka (§ 3 zákona č. 428/2002 Z. z.), v dôsledku čoho formou, akou boli tieto upomienky dotknutým osobám zasielané, keďže boli zasielané vo **forme otvorenej listovej zásielky**, došlo k porušeniu zákonnej povinnosti, pretože otvorená listová zásielka skutočne umožňovala tretím osobám, minimálne osobám žijúcim s dotknutou osobou v spoločnej domácnosti, používajúcim spoločnú poštovú schránku, možnosť nadobudnúť vedomosť o záväzku a výške dlžnej čiastky.

Taktiež podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa žalobca ako prevádzkovateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti za postup sprostredkovateľa, ktorý doručoval upomienky dlžníkom žalobcu formou otvorenej listovej zásielky vystaviac upomínaných dlžníkov nebezpečenstvu zverejnenia ekonomickej identity vo vzťahu k tretím osobám a to ani poukazom na všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v zmysle ktorých dotknutá osoba dala výslovný súhlas na zasielanie jej akýchkoľvek upomienok, SMS správ na mobilné telefóny atď. (bod 21 všeobecných podmienok poskytnutia úveru), ako aj poukazom na ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 507/2001 Z. z., upravujúceho poštové tajomstvo zamestnancov pošty, a aj na analogické používanie poštových peňažných poukážok SIPO S. p., a. s.

Z uvedených dôvodov odvolací súd taktiež považoval námietky žalobcu vo vzťahu k dôvodu uloženia povinnosti predmetným opatrením v namietanom bode 3/ za právne

irelevantné. V danom prípade je rozhodujúci obsah písomného poverenia prevádzkovateľa - žalobcu, ktorý nebol sprostredkovateľom – spoločnosťou R. a.s. rešpektovaný, a preto je aj právne bezvýznamné skúmať, či zasielaním sústredeného inkasa platieb obyvateľstva (SIPO), ktorú službu poskytuje S. p., a. s., za účelom realizácie jednoduchých domácich platieb obyvateľov, dochádza resp. nedochádza k porušovaniu zákona o ochrane osobných údajov.

V súvislosti s poštovým tajomstvom (§ 8 zákona č. 507/2001 Z. z.) a tajomstvom listovým (čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky), na ktoré žalobca poukazoval v odvolaní, odvolací súd dáva do pozornosti právnu úpravu ustanovenú v § 34 ods. 5 zákona č. 507/2001 Z. z., v zmysle ktorého poskytovateľ univerzálnej služby nezodpovedá za únik informácií a údajov o poštových zásielkach a o obsahu listových zásielok, ak je možnosť ich priameho prečítania, rozmnoženia alebo iného nechráneného získania pred ich vybratím od odosielateľa alebo po ich dodaní adresátovi, keďže otvorená listová zásielka skutočne možnosť priameho prečítania umožňuje.

Senát odvolacieho súdu nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, ktorou namietal, že napadnutý rozsudok krajského súdu je zmätočný a zjavne nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť, tvrdiac, že neporušil žiadne ustanovenie zákona o ochrane osobných údajov a zároveň si splnil všetky povinnosti, ktoré mu zákon ako prevádzkovateľovi ukladal, s poukazom na dôvody prvostupňového súdu, na základe ktorých predovšetkým sprostredkovateľ R., a.s., porušil ustanovenia zákona o ochrane osobných údajov, pričom súčasne poukázal na to, že na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S 47/2009 je vedené konanie v právnej veci žalobcu R., a.s. proti žalovanému Úradu na ochranu osobných údajov SR o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 02339/2009Up-P866/084 zo dňa 30.1.2009, v ktorom konaní žalobca – spoločnosť R., a.s. sa domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia Úradu na ochranu osobných údajov SR, o uložení pokuty R., a.s. za to, že porušil povinnosť spracúvať osobné údaje dotknutých osôb len v rozsahu a za podmienok dojednaných s prevádzkovateľom v písomnej zmluve, vysloviac názor, že súd prvého stupňa si zamieňa subjekty R., a.s. a P., s.r.o.

Zo skutkových zistení v danej veci je zrejmé, že spoločnosť R., a.s. vykonávala vymáhanie dlžnej sumy úveru poskytnutého žalobcom a za tým účelom upomínala dlžníkov žalobcu na jej zaplatenie na základe mandátnej zmluvy. Z právnej úpravy ustanovenej v § 6

ods. 4 zákona č. 428/2002 Z. z. vyplýva, že **prevádzkovateľ, ktorý poveril spracúvaním osobných údajov sprostredkovateľa, je povinný zabezpečiť, aby sprostredkovateľ dodržiaval povinnosti ustanovené v odseku 1 písm. c) až i) a odseku 3. Vzhľadom k tomu, že na základe mandátnej zmluvy vymáhanie pohľadávok vykonávala spoločnosť R., a.s. ako sprostredkovateľ, žalobcovi ako prevádzkovateľovi vznikla povinnosť kontrolovať a zabezpečovať, aby sprostredkovateľ teda spoločnosť R., a.s. pri vymáhaní dlžných pohľadávok v prospech žalobcu postupovala v súlade s právnou úpravou zákona č. 428/2002 Z. z. a teda dodržiavala aj povinnosti ustanovené v § 6 ods. 1 písm. e/ a i/ tohto zákona. Pokiaľ teda zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že spoločnosť R., a.s. ako sprostredkovateľ postupom pri vymáhaní pohľadávok v prospech žalobcu porušil povinnosti uložené mu v právnej úprave ustanovenej v § 6 ods. 1, písm. e/, i/ uvedeného zákona, žalobca ako prevádzkovateľ sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti vyplývajúcej mu z právnej normy § 6 ods. 4 tohto zákona.**

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v súvislosti s posudzovaním zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného konštatoval porušenie právnych povinností spoločnosťou R., a.s. s poukazom na mandátnu zmluvu uzavretú medzi uvedenou spoločnosťou a žalobcom bez zdôraznenia skutočností uvedených vyššie, táto okolnosť nemá za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, pretože z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že predmetom preskúmovacieho konania nebolo porušenie povinností spoločnosťou R., a.s., ale uloženie povinnosti žalobcovi zabezpečiť, aby sprostredkovateľ – R., a.s. dodržiaval povinnosti ustanovené v § 6 ods. 1 písm. e) až i) zákona č. 428/2002 Z. z.

Senát odvolacieho súdu považoval za dôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nesprávne rozhodnutie krajského súdu o náhrade trov konania, tvrdiac, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, s poukazom na právnú úpravu ustanovenú § 250k ods. 1 O.s.p.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi priznáva úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva vôľa zákonodarcu priznať právo na náhradu trov preskúvacieho konania žalobcovi proti žalovanému správneému orgánu, ak žalobca bol v tomto konaní úspešný. Zákonodarca v právnej úprave náhrady trov konania v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov výslovne neupravuje právo na náhradu trov konania žalovanému proti žalobcovi v prípade, že žalobca v konaní nemal úspech, keďže jeho žaloba bola zamietnutá.

Z uvedených dôvodov senát odvolacieho súdu v danej veci považoval za potrebné posudzovať uplatnený nárok žalovaného na náhradu trov tohto konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením advokátom zvoleným na základe udeleného plnomocenstva, v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03 z 9. septembra 2004, v ktorom ústavný súd vyslovil názor, že všeobecný súd neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak navrhovateľovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažuje za účelne vynaložené.

V súlade s uvedeným názorom ústavného súdu odvolací súd posúdil námietku žalobcu, že by nebolo spravodlivé, aby znášal trovy konania, ktoré žalovanému vznikli udelením plnej moci advokátovi, keďže obhajovať na súde ním vydané rozhodnutie predstavuje samozrejmu súčasť povinností vyplývajúcich z bežnej správnej agendy, ku ktorej je orgán personálne aj finančne zo štátneho rozpočtu vybavený, za dôvodnú.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, rozhodol vo veci samej skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa veci samej podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil a v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 220 O.s.p. zmenil tak, že súd žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože bol v tomto konaní vo veci samej neúspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 20. júna 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth